

РЕШЕНИЕ

№ 10225

гр. София, 28.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3975** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от „СУИС АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Р. П. Р., срещу Ревизионен акт № Р-22002220005282-091-001/22.07.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията, в частите, с които е потвърден и изменен с Решение № 1810/29.11.2021 г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП София, в които на дружеството са определени допълнителни задължения за корпоративен данък и ДДС в общ размер на 56 457,19 лв., ведно с дължимите лихви в размер на 28 140, 30 лв., от които: задължения за корпоративен данък в размер на 1991,28 лв. и лихва в размер на 870,70 лв. и задължения за ДДС в размер на 54 465,91 лв. и лихви в размер на 27 269,60 лв.

Жалбоподателят твърди, че РА в оспорените части е неправилен, незаконосъобразен, немотивиран, издаден в нарушение на материалноправните и процесуалноправни норми. Конкретно в жалбата са наведени доводи, че в хода на ревизията са допуснати съществени нарушения на установените процесуални правила и принципи, а компетентният орган е определил данъчни задължения на ревизираното лице при неизяснена фактическа обстановка, неспазвайки дори дадените указания за извършване на ревизията, която е повторна, възложена от Директора на Дирекция ОДОП София при ЦУ на НАП в резултат от административното обжалване на първата извършената ревизия на дружеството. Конкретни възражения са развити в жалбата и

относно установяванията на ревизиращите органи по отношение на задълженията по ЗДДС. Моли се съда да отмени РА, в оспорените части. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. В., с пълномощно по делото, който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира направените в производството по делото разноски.

Ответникът – Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-София, редовно уведомен, се представлява от юрк. Б., която моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, III отделение, 36-ти състав, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22002220005282-020-001/01.09.2020 г., издадена от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП София, в качеството на заместник на С. Т. К. съгласно Заповед № РД-87-2200-828/26.08.2020 г. на директора на ТД на НАП София. Със същата е възложено извършването на ревизия на „СУИС АУТО“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък за 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г., и ДДС за периодите от м. 12.2012 г. до м. 07.2018 г. Заповедта е връчена електронно на дружеството на 28.09.2020 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 28.12.2020 г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е продължен до 26.02.2021 г. със ЗВР №Р-22002220005282-020-002/23.12.2020 г., издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП София. Е. М. С. и С. Т. К. са оправомощени с функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП София.

Процесната ревизия е повторна за установяване на задължения за корпоративен данък за 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. и ДДС за периодите от м. 12.2012 г. до м. 07.2018 г. Възложена е в изпълнение на указания, дадени с Решение №1301/21.08.2020 г. на директора на дирекция ОДОП София. С решението е отменен РА №Р-22220218004613-091-001/18.03.2020 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и А. К. К. – ръководител на ревизията, и преписката е върната за извършване на повторна ревизия.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002220005282-092-001/19.05.2021 г., връчен електронно на дружеството, ведно с доказателствата, на 21.05.2021 г. В удължения срок не е подадено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22002220005282-091-001/22.07.2021 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП София - орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на дружеството на 09.08.2021 г.

С РА допълнително са установени задължения и извършени корекции, както следва:

По ЗКПО:

1. Ревизиращият екип е приел, че за покупката на автомобил марка „Ролс-Р.“, модел „Д.“, рег. [рег.номер на МПС] , „СУИС АУТО“ ЕООД е платило по банков път сума в общ размер на 300 177,50 EUR, с левова равностойност 587 137,11 лв. /в т.ч. през 2016 г. – 264 078,00 лв. и през 2017 г. - 323 059,11 лв./, като е ползвало парични средства с изяснен произход - през 2016 г. в общ размер на 75 000,00 лв., и с неизяснен такъв - за 2016 г. в размер на 189 078,00 лв. и 2017 г. - 323 059,11 лв. Формиран е извод, че платените парични средства от задълженото лице за покупката на автомобила, които са с неизяснен произход, са реално получени от него и представляват извънредни приходи от дейността му. На основание чл. 78 от ЗКПО с тях е извършено увеличение на счетоводните финансови резултати на „СУИС АУТО“ ЕООД при формирането на данъчните такива.

2. При ревизията е установено, че въз основа на Договор за финансов лизинг на МПС № 6265/31.05.2014 г. между „АЛИАНЦ ЛИЗИНГ БЪЛГАРИЯ“ АД – лизингодател, „СУИС АУТО“ ООД - лизингополучател и „БАРОККО“ ООД - солидарен длъжник жалбоподателят е ползвал автомобил М. S350 BlueTec4, рег. [рег.номер на МПС] , срещу месечна лизингова вноска с данъчна основа в размер на 2 692,13 лв. и ДДС - 538,42 лв. Съобразявайки установените обстоятелства, че МПС е било в движение, без в счетоводството на ревизираното дружество да са отчетени разходи за гориво, консумативи и резервни части при експлоатацията му за спорните периоди, и поради непредставяне на конкретна информация от управителя на дружеството Я. С. Я. за начина на ползването му, ревизиращият екип е направил заключение, че не са налице доказателства за използването на ПС в икономическата дейност на дружеството. Формиран е извод, че той не е използван за дейността на „СУИС АУТО“ ЕООД и не е носил икономическа изгода за дружеството. Този извод е съобразен като относимо доказателство по смисъла на чл. 122, ал. 2 от ДОПК при формирането на данъчната основа за облагане с корпоративен данък на дружеството за 2015 г. и отчетените разходи от дружеството за амортизации и застраховки не са признати за данъчни цели.

Прието е, че на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО отчетените разходи от дружеството за застраховки и данъци за 2016 г. не следва да се признаят за данъчни цели, тъй като не са свързани с дейността му. Преценено е, че „СУИС АУТО“ ЕООД неправомерно е приложило разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО като е намалило счетоводните си финансови резултати за 2014 г. и 2016 г. при формирането на данъчните такива с определените годишни данъчни амортизации за автомобила, които са в еквивалентен размер на отразените в счетоводството му разходи за амортизации и същите не са признати за данъчни цели. В РД са описани разпоредби на ЗКПО, Счетоводен стандарт /СС/ 16 „Дълготрайни материални активи“, СС 4 „Отчитане на амортизациите“, Международен счетоводен стандарт /М./ 16 „Имоти, машини и съоръжения“, относими към признаването на даден актив в счетоводството на задължено лице като дълготраен материален актив, изискванията за признаване в счетоводството му на разходи за амортизации и условията, при които при определяне на данъчния си финансов резултат за съответната година данъчнозадължено лице следва да признае за данъчни цели годишните данъчни амортизации за ДМА, определени по реда на ЗКПО. Отбелязано е, че в т. 1, б. „г“ от СС 4 „Отчитане на амортизациите“ е регламентирано, че неупотребяваните в дейността на предприятието активи се считат за неамортизируеми, предвид което поради липса на доказателства за въвеждането на ПС в експлоатация и използването му за дейността на дружеството,

начисляването на данъчни амортизации за него е следвало да бъде прекратено на основание чл. 59, ал. 1 от ЗКПО, без да се отписва от данъчния регистър. Посочено е, че съгласно параграф 7 от М. 16 „Имоти, машини и съоръжения“ цената на придобиване на отделен имот, машина, съоръжение се признава за актив само ако е вероятно предприятието да получи в бъдеще икономически изгоди, свързани с актива, и цената на придобиване на същия може да бъде надеждно оценена. Конкретизирано е, че неправомерно начисления разход за амортизации за ПС е елиминиран за данъчни цели чрез увеличението на счетоводните финансови резултати на дружеството за спорните периоди на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО при формирането на данъчните такива.

3. При ревизията е установено, че „СУИС АУТО“ ЕООД е купило товарен автомобил „Л. Р. Ф.“, рег. [рег.номер на МПС] от В. З., гражданин на Италия. Плащането по сделката е извършено в брой. Представени са: сертификат за автомобил от 01.07.2013 г., документиращ покупката му срещу цена в размер на 900,00 EUR, подписан от Ц. В., в качеството на управителя на „СУИС АУТО“ ООД. Съобразявайки действащата нормативна уредба за процесните периоди, с РА е прието, че на основание чл. 86, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, за продажбата на МПС жалбоподателят е следвало да начисли ДДС с данъчна ставка 20% върху данъчна основа - 12 500,00 лв. в размер на 2 500,00 лв. Формиран е извод, че от продажбата на товарен автомобил „Л. Р. Ф.“, рег. [рег.номер на МПС] на „СУИС АУТО“ ЕООД следва да се признае за данъчни цели приход за 2013 г. в размер на 12 500,00 лв., а не отчетения такъв в счетоводството на дружеството - 15 000,00 лв. На основание чл. 78 от ЗКПО е извършено намаление на счетоводния финансов резултат на жалбоподателя за 2013 г. при формирането на данъчния такъв с неправомерно отразения приход в размер на 2 500,00 лв.

4. Констатирано е, че през м. 06.2014 г. „СУИС АУТО“ ЕООД е включило в дневник продажби фактура №1..14/30.06.2014 г., с данъчна основа - 70 000,00 лв. и ДДС - 14 000,00 лв., с получател „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с деклариран предмет на доставка- „съгласно договор“, а през м. 09.2014 г. - кредитно известие /КИ/ към нея №1..16/01.09.2014 г., с данъчна основа - /-12 500,00/ лв. и ДДС – /- 2 500,00/ лв., с деклариран предмет на доставка- „съгласно анекс по договор“. Фактурата е издадена във връзка с Договор от 25.06.2014 г., съгласно който „СУИС АУТО“ ЕООД, в качеството на наемодател, е следвало да предостави на „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД, в качеството на наемател, за временно ползване рекламни площи, разположени около 5 футболни игрища в район Студентски град, бул. „8-ми декември“ на [населено място], с обща рекламна площ 5 x 250 кв. м., за срок от 19 месеца, срещу обща наемна цена в размер на 70 000,00 лв., без ДДС. КИ е издадено на основание Анекс от 01.09.2014 г., с който са променени срокът на договора – 16 месеца и дължимата наемна цена – в размер на 57 500,00 лв., без ДДС. Установено е, че на 29.12.2014 г. е извършено плащане по банков път от „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД към „СУИС АУТО“ ЕООД по фактура №1...14/30.06.2014 г. в размер на 10 000,00 лв. След анализ на представените документи от „БАРОККО“ ООД органите по приходите, извършили ревизията, са направили заключение, че ППП и посочените в тях приемаща и предаваща страна противоречат на тези по Договора за наем от 03.02.2014 г. и издадените фактури във връзка с него. При повторната ревизия е изследван начинът на отразяване в счетоводството на жалбоподателя на Договора от 25.06.2014 г. между „СУИС АУТО“ ЕООД – наемодател и „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД – наемател и анекса

към него. Констатирано е, че първоначално през 2014 г. по тях са отразени приходи за бъдещи периоди, чрез кредитиране на сметка 751 Нефинансови приходи за бъдещи периоди срещу дебитиране на сметка 411 Клиенти в размер на 57 500,00 лв. Впоследствие през 2015 г. ревизираното дружество е признало текущ приход за тях в размер на 33 000,00 лв. чрез дебитиране на сметка 751 Нефинансови приходи за бъдещи периоди срещу кредитиране на сметка 703 Приходи от продажба на услуги, 703-3 Наем рекламна площ със сума в размер на 33 000,00 лв. При така установената фактическа обстановка ревизиращият екип е направил заключение, през 2014 г. жалбоподателят е следвало да признае текущи приходи по Договора от 25.06.2014 г. с „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД в размер на 24 500,00 лв. На основание чл. 78 от ЗКПО с посочената сума е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2014 г. при формирането на данъчния такъв.

5. При ревизията е установено, че през спорните периоди „СУИС АУТО“ ЕООД е издало фактури с предмет на доставки – административно обслужване, мониторинг, посредничество при продажба на недвижими имоти, с получатели както следва: „ЕЛИТСТРОЙ БИЛД“ ЕООД /с предишно наименование „БАРОККО“ ООД/ - 3 фактури, с предмет на доставките - мониторинг съгласно договор и административно обслужване, по които е отчело приходи от услуги в общ размер на 27 000,00 лв., в т.ч. през 2013 г. – 7 500,00 лв. и през 2016 г. – 19 500,00 лв.; „ЛОЯЛ 1006“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – 6 фактури, с предмет на доставките – административно обслужване, по които е отчело приходи от услуги в общ размер на 12 800,00 лв., в т.ч. през 2015 г. – 8 150,00 лв., 2016 г. – 1 750,00 лв., 2017 г. – 1 900,00 лв. и 2018 г. – 1 000,00 лв.; „ЦВЕТСТРОЙ“ ЕООД – 20 фактури, с предмет на доставките – административно обслужване и „по договор“, по които е отчело приходи от услуги в общ размер на 29 450,00 лв., в т.ч. през 2016 г. – 10 000,00 лв., 2017 г. – 12 900,00 лв. и 2018 г. – 6 550,00 лв.; „БАРОККО СТУДИО“ ООД, ЕИК[ЕИК] /понастоящем „ФИОРИ ТРЕЙД“ ЕООД/ - 2 фактури, с предмет на доставките – посредничество при продажби на недвижими имоти, по които е отчело приходи от услуги за 2016 г. в общ размер на 11 000,00 лв. Конкретизирано е, че жалбоподателят е отразил данъчните основи по процесните фактури по кредита на сметка 703 Приходи от продажби на услуги, в т.ч. на аналитично ниво по сметка 703-2 Приходи от административно обслужване и сметка 703-5 Приходи от продажба на услуги.

При така установената фактическа обстановка, ревизиращият екип е направил заключение, че издадените фактури от „СУИС АУТО“ ЕООД към „БАРОККО СТУДИО“ ООД, „ЕЛИТСТРОЙ БИЛД“ ЕООД /с предишно наименование „БАРОККО“ ООД/, „ЛОЯЛ 1006“ ЕООД и „ЦВЕТСТРОЙ“ ЕООД за услуги по административно обслужване, мониторинг, посредничество при продажба на недвижими имоти не документират реално извършени облагаеми доставки. Като допълнителен аргумент за това е посочено обстоятелството, че за ревизираните периоди „СУИС АУТО“ ЕООД не е декларирало данни за наети лица на трудови договори. С РА при определяне на задълженията на жалбоподателя за корпоративен данък за спорните периоди е прието, че по същите са реализирани извънредни приходи, а не приходи от продажби на услуги, каквито са отразени в счетоводството му. Направените фактически установявания и формираня въз основа на тях извод са взети и като относимо обстоятелство по смисъла на чл. 122, ал. 2 от ДОПК при формиране на данъчната основа за облагане с корпоративен данък за 2015 г. на жалбоподателя по реда на чл. 122 от ДОПК.

6. При ревизията е констатирано, че за 2015 г. „СУИС АУТО“ ЕООД не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, предвид което е налице изпълнение на условието по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК. По реда на чл. 124, ал. 1 от ДОПК задълженото лице е уведомено, че данъчната основа за облагане с корпоративен данък за 2015 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от кодекса, като му е даден 14-дневен срок от датата на връчване на уведомлението по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за представяне на доказателства и становище. Такива не са представени. Ревизираното дружество не е декларирало имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на доходи, приходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране и техния размер за 2015 г. с декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАП, с което не е изпълнило задължението си по чл. 124, ал. 3 от кодекса. С РА е прието, че през 2015 г. „СУИС АУТО“ ЕООД е реализирало приходи от дейността, които следва да се признаят за данъчни цели, са в общ размер на посочените такива в изготвения и неподаден ОПР за 2015 г. – 67 970,80 лв., в т.ч. приходи от продажби на услуги, отразени по сметка 703 Приходи от продажби на услуги - 58 500,04 лв.; приходи от други продажби /префактурирани разходи,/ отразени по сметка 709 Приходи от други продажби – 1 320,76 лв. и извънредни приходи – 8 150,00 лв. /по фактура №00100000020 от 19.05.2015 г., с предмет на доставка - абонаментно обслужване, с получател „ЛОЯЛ 1006“ ЕООД/. Въз основа на представено извлечение от жалбоподателя по сметки от група 70 Приходи от продажби за 2015 г. е конкретизирано, че приходите от продажби на услуги включват отразени такива по сметка 703-1 Наем транспортни средства – 5 500,00 лв., сметка 703-3 Наем рекламна площ – 33 000,00 лв. /по договор с „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД/ и сметка 703-4 Наем недвижим имот – 20 000,04 лв. В РД е посочено, че неправилно ревизираното дружество е отразило в счетоводството си по кредита на сметка 703-2 Административно обслужване сума в размер на 8 150,00 лв. по фактура №00100000020/19.05.2015 г., с получател „ЛОЯЛ 1006“ ЕООД, тъй като по същата е реализирало извънредни приходи, данни за което са изложени по-горе в решението.

След анализ на данните от годишната оборотна ведомост и дневник главна книга на „СУИС АУТО“ ЕООД за 2015 г., с РА са определени разходи за дейността на дружеството за 2015 г., които следва да се признаят за данъчни цели, в общ размер на 19 095,28 лв. Те включват отразените в тях разходи за материали - 755,58 лв., разходи за външни услуги – 9 680,92 лв., разходи за амортизации – 3 926,07 лв., разходи за лихви – 4 411,10 лв. и други финансови разходи – 321,60 лв. В РД е описано, че при формирането на данъчната основа за облагане с корпоративен данък за 2015 г. като данъчно признати разходи за дружеството не са признати отразените в счетоводството му разходи за външни услуги за платени застраховки през 2015 г. за автомобил М. S350 BlueТес4, рег. [рег.номер на МПС] в размер на 7 475,30 лв. и разходи за амортизации на автомобила в размер на 6 249,37 лв., мотиви за което са изложени по-горе в решението. При определянето ѝ за данъчни цели не са признати и разходи за външни услуги в размер на 25,37 лв., които са посочени като разходи, несвързани с дейността на дружеството, в изготвената

и неподадена от жалбоподателя ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г.

7. След анализ на информацията, посочена от „СУИС АУТО“ ЕООД в ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2013 г., 2014 г., 2016 г. и 2017 г. е направено заключение, че с тях правилно са декларирани данни за преобразуването на счетоводните финансови резултати на дружеството при формирането на данъчните такива, с изключение на тези за намалението им с размера на годишните данъчни амортизации по реда на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО за 2014 г. и 2016 г., аргументи за което са изложени по-горе в решението, и размера на пренесените данъчни загуби по реда на чл. 70 от ЗКПО за 2013 г., 2014 г. и 2016 г.

При ревизията е установено, че за 2008 г. жалбоподателят е декларирал данъчна загуба в размер на 73 946,67 лв., а за 2011 г. – 88 616,29 лв., които на основание чл. 70, ал. 1 от ЗКПО е имал право да пренесе последователно до изчерпването им в размер на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба съответно за данъчните години до 2013 г. и 2016 г. Констатирано е, че той е приспаднал част от данъчната загуба за 2008 г. в периоди, които не са включени в обхвата на ревизията - за 2009 г. в размер на 15 221,55 лв. и 2010 г. – 13 440,78 лв. С РА не е извършена корекция на пренесената данъчна загуба за 2008 г. от задълженото лице през 2012 г. в размер на 23 140,29 лв. Въз основа на описаните по-горе обстоятелства, които ревизиращият екип е преценил като относими по смисъла на чл. 22 от ЗКПО за определяне на данъчните финансови резултати на „СУИС АУТО“ ЕООД за спорните периоди, с РА е прието, че то е имало право през 2013 г. да пренесе данъчна загуба от 2008 г. в размер на 4 475,60 лв., а не декларираната такава – 6 975,62 лв. Формиран е извод, че за 2014 г. жалбоподателят е имал право да пренесе данъчна загуба от 2011 г. в размер на 37 992,05 лв. /при декларирана – 7 243,53 лв./, 2015 г. – 48 875,52 лв. и 2016 г. – 1 748,72 лв. /при декларирана – 34 637,84 лв./.

Размерът на подлежащите на приспадане данъчни загуби за спорните периоди е формиран при съобразяване на разпоредбата на чл. 71, ал. 1 от ЗКПО - до размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба за съответната година, в т.ч. формирания такъв за 2015 г. по реда на чл. 122 от ДОПК.

8. Съобразявайки установените факти и обстоятелства, с РД и РА са определени нулеви данъчни основи за облагане с корпоративен данък за 2013 г., 2014 г. и 2015 г. За 2016 г. е формирана данъчна печалба в размер на 233 486,82 лв., а за 2017 г. – 239 201,38 лв., въз основа на които с РА е определен корпоративен данък за 2016 г. в размер на 23 348,60 лв. и за 2017 г. – 23 920,14 лв. Поради невнасяне в приход на бюджета на дължимия корпоративен данък, с РА са определени лихви за забава за 2016 г. в размер на 10 209,34 лв. и 2017 г. – 8 033,82 лв.

По ЗДДС:

1. Ревизиращият екип е направил заключение, че през м. 06.2018 г. „СУИС АУТО“ ООД си е самоначислило със закъснение ДДС за осъществени ВОП от GFG GESELLSCHAFT FÜR GELANDEWAGEN mbH, Германия през предходни данъчни периоди в завишен размер. Установено е, че неоснователно през м. 06.2018 г. си е самоначислило данък в размер на 12 445,00 лв., който е приспаднал като данъчен кредит. Уточнено е, че през

процесните периоди жалбоподателя е извършил ВОП от германското дружество в размер на 69 957,98 EUR /с левова равностойност 136 825,92 лв./, при декларирани такива – 101 773,10 EUR /с левова равностойност – 199 050,88 лв./ Съобразявайки разпоредбите на чл. 63, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 от ЗДДС органите по приходите, извършили ревизията, са формирали извод, че жалбоподателят е следвало да си самоначисли ДДС по процесните ВОП в размер на 27 365,18 лв. през м. 06.2017 г., в резултат на което за несвоевременното му начисляване с РА за м. 06.2018 г. са определени лихви за забава за периода от 15.07.2017 г. до 15.07.2018 г. в размер на 2 782,35 лв. Вследствие на непредставяне на документи и обяснения от ревизираното дружество в хода на предходното ревизионно производство за местонахождението и последващото ползване на резервните части, купени от GFG GESELLSCHAFT FUR GELANDEWAGEN mbH, Германия и некрдитирането на представените доказателства от жалбоподателя при повторната ревизия за влягане на част от тях за ремонта на лек М. Г-350 Б. като годни такива, е формиран извод, че купените резервни части от германското дружество не са използвани за извършване на последващи облагаеми доставки от „СУИС АУТО“ ЕООД. С РА на основание 69, ал. 1, т. 3 от ЗДДС за м. 06.2018 г. е отказан данъчен кредит по процесните ВОП от GFG GESELLSCHAFT FUR GELANDEWAGEN mbH, Германия в размер на 39 810,18 лв.

2. При определяне на задълженията по ЗДДС на жалбоподателя за процесните периоди ревизиращият екип е приел, че на основание чл. 85 от ЗДДС „СУИС АУТО“ ЕООД дължи данък по фактури с получатели „БАРОККО СТУДИО“ ООД, „ЕЛИТСТРОЙ БИЛД“ ЕООД /с предишно наименование „БАРОККО“ ООД/, „ЛОЯЛ 1006“ ЕООД и „ЦВЕТСТРОЙ“ ЕООД, с предмет на доставки на услуги по административно обслужване, мониторинг, посредничество при продажба на недвижими имоти. В констативната част на РД в табличен вид са описани данни за издадените фактури към всяко от изброените дружества – номер и дата на издаване на фактура, предмет на доставка, данъчна основа и ДДС, данъчен период по ЗДДС на деклариране от жалбоподателя. Установено е, че „СУИС АУТО“ ЕООД е начислило ДДС по издадени фактури към изброените дружества както следва: - по 3 фактури, с получател „ЕЛСТРОЙ БИЛД“ ЕООД /с предишно наименование „Б. ООД/, през данъчни периоди м. 03.2013 г., м. 03.2016 г. и м. 05.2016 г. в общ размер на 5 400,00 лв. /в т.ч. 2013 г. - 1 500,00 лв. и 2016 г. - 3 900,00 лв./; - по 6 фактури, с получател „ЛОЯЛ 1006“ ЕООД, през данъчни периоди м. 05.2015 г., м. 07.2016 г., м. 08.2016 г., м. 02.2017 г., м. 11.2017 г. и м. 03.2018 г. в общ размер на 2 560,00 лв. /в т.ч. 2015 г. – 1 630,00 лв., 2016 г. – 350,00 лв., 2017 г. – 380,00 лв. и 2018 г. – 200,00 лв./; - по 20 фактури, с получател „ЦВЕТСТРОЙ“ ЕООД, през данъчни периоди м. 07.2016 г., м. 08.2016 г., от м. 10.2016 г. до м. 04.2017 г., от м. 09.2017 г. до м. 12.2017 г. и от м. 02.2018 г. до м. 08.2018 г. в общ размер на 5 890,00 лв. /в т.ч. за 2016 г. – 2 000,00 лв., 2017 г. – 2 580,00 лв. и 2018 г. – 1 310,00 лв./; - по 2 фактури, с получател „БАРОККО СТУДИО“ ООД, през данъчни периоди м. 03.2016 г. и м. 10.2016 г. в общ размер на 2 200,00 лв. Отбелязано, че при установяване на задълженията на дружеството е констатирано, че процесните фактури не документират реално осъществени

доставки на услуги. Цитиран е чл. 85 от ЗДДС, съгласно който „Данъкът е изискуем от всяко лице, което посочи данъка в данъчен документ по чл. 112. “.

3. Ревизиращият екип е преценил, че при покупката на автомобила „СУИС АУТО“ ЕООД неправилно си е самоначислило ДДС за ВОП с Протокол №1/09.07.2013 г. в размер на 352,05 лв., тъй като тя не отговаря на изискванията за признаване на ВОП. Конкретизирано е, че доставчик по доставката е гражданин на Италия – нерегистрирано лице по ЗДДС. Формиран е извод, че ревизираното дружество не дължи неправомерно начисления данък при покупката на автомобила в размер на 352,05 лв., без с РА да е извършена корекция за същия. Уточнено е, че данъкът не е приспаднал като данъчен кредит. Направено е заключение, че при продажбата на МПС на М. Б., гражданин на Румъния, документирана с фактура №1..286/02.12.2013 г., с данъчна основа – 15 000,00 лв., жалбоподателят неоснователно се е позовал на чл. 50, ал. 2 от ЗДДС за неначисляване на ДДС. Посочено е, че цитираната правна норма е приложима когато доставчикът притежава фактура за покупка на автомобила – предмет на последваща продажба с начислен ДДС. Конкретизирано е, че в случая за да е приложима разпоредбата на чл. 50, ал. 2 от ЗДДС товарният автомобил – предмет на процесната продажба е следвало да бъде купен от регистрирано лице по ЗДДС, което условие не е изпълнено. Отбелязано е, че когато автомобилът – предмет на продажба е купен от физическо лице чл. 50 и чл. 70 от ЗДДС не са приложими и последваща продажба на същия е облагаема доставка, за която се дължи данък. Съобразена е разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, съгласно който когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно се приема, че той е включен в договорената цена. На основание чл. 86, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, с РА е начислен данък за м. 12.2013 г. за продажба на товарен автомобил „Л. Р. Ф.“, рег. [рег.номер на МПС], с данъчна ставка 20%, като е прието, че той е включен в договорената цена между страните /15 000,00 лв./ в размер на 2 500,00 лв. върху данъчна основа 12 500,00 лв.

4. Предвид установените при ревизията обстоятелства, че „СУИС АУТО“ ЕООД не е отчетло разходи за гориво, консумативи и резервни части за лек автомобил М. Б., модел S 350 Blue T. 4 M., рег. [рег.номер на МПС], който е бил в движение, и Я. С. Я., в качеството на управител на дружеството за спорните периоди, не е представил конкретна информация за начина на ползването му, ревизиращият екип е направил заключение, че МПС не е използвано за икономическата дейност на дружеството. Отбелязано е, че в хода на двете ревизии жалбоподателят не е представил доказателства, че той е използван в икономическата дейност на „СУИС АУТО“ ЕООД. В РД е описано, че съгласно чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, данъчнозадължено регистрирано по закона лице има право на приспадане на данъчен кредит за получените от него стоки и услуги, когато последните се използват за целите на извършваните от същото облагаеми доставки. Посочено е, че в чл. 70, ал. 1 от ЗДДС е регламентирано, че правото на приспадане на данъчен кредит не е на лице, когато получените стоки или услуги са предназначени за извършване на освободени доставки /т. 1/; за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето /т. 2/; за представителни или

развлекателни цели /т. 3/ или е придобит или внесен мотоциклет или лек автомобил /т. 4/.

На основание чл. 68, чл. 69, ал. 1 и чл. 70, ал. 1 от ЗДДС на ревизираното дружество е отказан данъчен кредит по издадените фактури от „АЛИАНЦ ЛИЗИНГ БЪЛГАРИЯ“ АД за данъчни периоди м. 06.2014 г., от м. 10.2014 г. до м. 12.2014 г., м. 05.2015 г., м. 08.2015 г., м. 09.2015 г., от м. 03.2016 г. до м. 08.2016 г., м. 10.2016 г., м. 12.2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 04.2017 г. и м. 06.2017 г. в общ размер на 27 079,81 лв., с предмет на доставки - лизингови вноски за лек автомобил М. Б., модел S 350 Blue T. 4 M., рег. [рег.номер на МПС].

5. С РА не са извършени корекции на декларираните резултати по ЗДДС от „СУИС АУТО“ ЕООД за данъчни периоди м. 01.2014 г., м. 02.2014 г., м. 07.2014 г., м. 08.2014 г., м. 01.2015 г., м. 02.2015 г., м. 10.2015 г., м. 11.2015 г., м. 11.2016 г., м. 05.2017 г., м. 07.2017 г. и м. 08.2017 г., но за същите са начислени лихви за ДДС поради участието им в процедури по приспадане по реда на чл. 92, ал. 1 от ЗДДС в общ размер на 5 085,60 лв.

6. В констативната част на РД, в частта на определените задължения за ДДС за м. 12.2012 г., е описано, че „СУИС АУТО“ ЕООД е включило в дневник продажби за м. 04.2013 г. фактура №1..1/20.12.2012 г., с получател „АРБИТРАЖ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с данъчна основа - 24 000,00 лв. и ДДС – 4 800,00 лв., с предмет на доставка - „наем на зала“. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/, за несвоевременното начисляване на данъка с РА е определена лихва за м. 12.2012 г. в размер на 160,47 лв. върху несвоевременно начисления данък от 4 800,00 лв. за периода от 15.01.2013 г. до 14.05.2013 г.

Ревизионният акт е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП– София на основание чл. 152 от ДОПК. С Решение № 1810/29.11.2021 г. на директора на дирекция ОДОП София при ЦУ на НАП Ревизионен акт № Р-22002220005282-091-001/22.07.2021 г. е отменен в оспорената част на установеното задължение за корпоративен данък за 2017 г., ведно с установените лихви за забава; изменен в оспорената част като: установения с РА резултат за корпоративен данък за данъчната 2016 г. в размер на 23 348,60 лв. определям на 1 991,28 лв., ведно със съответните лихви; установения с РА резултат за ДДС за внасяне за данъчен период м. 12.2013 г. в размер на 2 042,58 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 1 690,53 лв., ведно със съответните лихви; установения с РА резултат за ДДС за внасяне за данъчен период м. 08.2014 г. в размер на 5 701,03 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 5 597,70 лв., ведно със съответните лихви; установения с РА резултат за ДДС за внасяне за данъчен период м. 04.2017 г. в размер на 441,87 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 380,71 лв., ведно със съответните лихви и потвърден в оспорената част на установените нулеви данъчни основи за облагане с корпоративен данък за данъчните 2013 г., 2014 г. и 2015 г. и установените задължения за ДДС за данъчни периоди м. 12.2012 г., м. 01.2014 г., м. 02.2014 г., м. 06.2014 г., м. 07.2014 г., от м. 10.2014 г. до м. 02.2015 г., м. 05.2015 г., от м. 08.2015 г. до м. 11.2015 г., от м. 03.2016 г. до м. 08.2016 г., от м. 10.2016 г. до м. 12.2016 г.,

м. 02.2017 г., м. 03.2017 г., м. 05.2017 г., м. 06.2017 г., м. 07.2017 г., м. 08.2017 г. и м. 06.2018 г., ведно с установените лихви за забава.

Освен описаните писмени доказателства, събрани в административното производство, в съдебното производство са събрани и гласни доказателства по делото, чрез разпит на свидетели.

От показанията на свидетеля Я. С. Я. се установява, че е бил управител на дружеството - жалбоподател от създаването му до края на 2016 година, а на дружеството „БАРОККО БИЛД“ ООД - до 2020 година. Имали са договор за наемане на кола БМВ под наем от 2014 година или 2015 година. Автомобилът се е развалил и са им предоставили заместващ автомобил М. S 350. В дружеството са го ползвали само като служебен.

Свидетелят Р. А. Л. твърди, че е управител и съсобственик на „Автокомплекс ДАР“ ООД и към настоящия момент със съдружниците А. Г. и Д. А.. Съвместната им работа с дружеството-жалбоподател е приключила. Той има договор със „СУИТ АУТО“ от края на 2018 година за срок от 5 години, но този срок е вече изтекъл. Договорът им е бил за сервизна дейност за фронтални болтове – това са части, които се монтират на автомобили, в случая на л.а.“М.“.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, които са непротиворечиви и взаимно допълващи се и съответстват на писмените документи, които са съставени и приложени по делото.

По делото е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза и допълнителна ССЧЕ, неоспорени от страните и кредитирани от съда като компетентно изготвени, при използване на специални знания. Видно от заключенията на ССЧЕ, съгласно представените справки по сметка 4531 за изчисления данък ДДС по издадени фактури за покупки размера на начисления данък ДДС е 27079.82 лева. Вещото лице сочи, че за закупения лек автомобил марка "М. S 350 с рег. [рег.номер на МПС] от дружеството е направило плащания към доставчика си "Алианц Лизинг България" АД в размер на 160345.78 лв. В отговор на поставените му задачи, вещото лице е изчислило лихвите за забава за процесния период. Според експерта дружеството разполага с 11 броя транспортни средства по счетоводна сметка 205. Представените документи свидетелстват за характера на извършваната дейност - отдаване под наем на транспортни средства, извършване на административни услуги и посреднически услуги. За извършване на гореописаните услуги дружеството е използвало лек автомобил марка "М. S 350 с рег. [рег.номер на МПС] - като заместващ автомобил и като автомобил обслужващ дейностите административното обслужване и посреднически услуги. Дружеството е отчело приходи от продажба от извършените услуги за 2014г.-2017г. в общ размер на 83666.69 лв.

Видно от заключението по депозираната от вещото лице допълнителна ССЧЕ, на което също съдът дава вяра, като компетентно и безпристрастно процесните авточасти, съгласно справката по сметка 302 Материали, партида Резервни части за автомобили за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г. има наличности в размер на 131 599.39 лв.В посочения период има кредитен оборот в размер на 25 425.79 лв. за вложени авточасти за преобразуване на собствен на дружеството автомобил М. С 350 Б.. Наличностите на авточасти в

края на 31.12.2018г. са в размер на 106 173.60лв. На 11.09.2018 г. е сключен договор за съвместна дейност между "Суис Ауто" ЕООД и "Автокомплекс ДАР" ООД.Страните се споразумяха да обединят усилията за продажба и монтаж на резервни части за преобразуване на офроуд автомобили. Печалбата и загубата се разпределят в съотношение 50/50 . Направените разходи се възстановяват срещу представени документи. Жалбоподателят участва , като предоставя за съвместно ползване своята материална база - резервни части - Болт за портали за М. G - арт. № 9833- 5 комплекта. "Суис Ауто" ЕООД приема да организира процеса по извършването на доставката на резервни части и цялостен контрол върху дейността. "Автосервиз ДАР" ООД приема да съхранява в своята база резервните части и да ги предлага на свои клиенти и да извършва монтажа им.

Извършена е продажба на Болт за портали за М. G-5 комплекта с единична цена 28371. 04 лв. и обща стойност 141 855. 20 лв. и с начислено ДДС в размер на 28 371. 04 лв . всичко 170 226. 24 лв. на купувач "ЛБ 02" ЕООД и продавач " Суис Ауто "ЕООД с издадена фактура N° 10000000078 / 11. 08. 2023г. Представен е приемо- предавателен протокол от 11.08. 2023г. между " Суис Ауто" ЕООД- предаваща страна и "ЛБ 02" ЕООД-приемаща страна на Болт за портали за М. G- 5 бр. на обща стойност 141855. 20 лв. Посочено е, че е представен е договор за Насрещно Прихващане на Вземания от 31.08. 2023 г. между "ЛБ 02" ЕООД - първа страна и " Суис Ауто" ЕООД - втора страна за следното: първата страна има вземане от Втората страна по договор от 07.12.2022 г. в размер на 50000 лв. и по договор от 27.03.2023 г. в размер на 164827.77 лв. Втората страна има вземане от Първата страна по ф-ра № [ЕГН]/11.08.2023 г. в размер на 170226. 24 лв. Страните се споразумяват, че погасяването на посочените взаимни задължения ще се извърши чрез прихващане съгласно чл. 103 и 33Д в размер на 170226.24 лв. Втората страна следва да доплати на Първата страна остатъка от 44601.53 лв. Процесите авточасти са заприходени със закупуването им през 2018г. а са изписани от складовите наличности с продажбата им с ф-ра № [ЕГН]/11.08.2023 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуто на правния спор:

Съдът е сезиран от надлежна страна - участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и

диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА, като незаконосъобразен.

Съдът констатира, че РА е подписан с валидни електронни подписи. По делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаване на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с ревизионното производство по отношение на дружеството.

Обжалваният РА е необоснован, постановен при нарушаване на материалния закон.

Съгласно представена декларация от управителя, основният предмет на дейност на дружеството е отдаване под наем на транспортни средства, извършване на административни и посреднически услуги.

Относно определените задължения по ЗКПО:

Разпоредбата на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО гласи, че разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

По силата на чл. 26 т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели счетоводни разходи които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Кой разход е документално обоснован и кой не се извлича от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО - счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Разпоредбата на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО всъщност третира грешно счетоводно отразяване, дължащо се на несъобразяването с принципите и нормите на ЗСч. и приложимите счетоводни стандарти, които третират именно счетоводните записвания на разходите, влияещи върху формирането на ФР за съответната година.

Разпоредбата на чл. 54, ал. 1 ЗКПО регламентира признаването на годишните данъчни амортизации, при определянето на данъчния финансов резултат. Фактическото основание за непризнаване на отчетените разходи за амортизации в конкретния случай е използването на автомобилите както за служебни, така и за лични нужди, включени като ДМА в данъчно амортизационния план на жалбоподателя за процесните периоди на 2016 2017 година.

Съгласно СС 4 "Отчитане на амортизации" амортизируем актив е дълготраен материален или нематериален актив, който се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период, има ограничен срок на годност и се държи от предприятието за целите на производството или доставката на стоки или услуги, за отдаване по наем или за други административни цели.

За установени нулеви данъчни основи за облагане с корпоративен данък за 2014 г. и 2015 г., доколкото независимо от липсата на определено задължение за данък за ефективно внасяне, за същите данъчни периода извършени корекции на декларираните и осчетоводени данни от дружеството, в резултат на което са установени по-големи размери на данъчния финансов резултат

преди приспадане на данъчни загуби. Непризнатите разходи за 2014 г. представляват разходи за амортизации в размер на 6249,36 лв., с които на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат на дружеството.

Няма спор, че автомобил "M. S 350" с рег. [рег.номер на МПС] е закупен е от "Алианц Лизинг България" АД. От заключението на вещото лице се установява, че дружеството е разполагало с 11 броя транспортни средства по счетоводна сметка 205. За извършването на дейността си то е използвало процесния автомобил като заместващ автомобил и като автомобил, обслужващ дейностите административното обслужване и посреднически услуги. Предмет на спор в настоящото производство е използван ли е само за дейността на дружеството в резултат на което счетоводните разходи във връзка с него да се признаят за целите на облагането с КД.

От приетите по делото писмени доказателства и съгласно констатациите на съдебно счетоводната експертиза се установява, че във връзка с експлоатацията на процесното МПС през ревизираните периоди в счетоводството на дружеството са осчетоводявани разходи за обслужване на автомобила. Използването на актива в основната икономическа дейност на дружеството-жалбоподател се подкрепя и от показанията на разпитаните свидетели по делото, които съдът кредитира, като обективно допълващи се.

Настоящата съдебна инстанция счита, че от събраните по делото доказателства следва да се направи извод, че за процесния период посоченото МПС се е ползвало само за дейността на дружеството.

По горните съображения съдът приема, че по делото бе установено по категоричен начин използването на посоченото МПС за икономическата дейност на дружеството през ревизираните периоди, поради което с РА неправилно са определени нулеви данъчни основи за облагане с корпоративен данък за 2013 г., 2014 г. и 2015 г. Неправилно въз основа на определената печалба за 2016 г. и 2017 г. е определен корпоративен данък за 2016 г. в размер на 23 348,60 лв. и за 2017 г. – 23 920,14 лв.

По отношение на установеното по ЗДДС:

Съдът намира, че РА противоречи на материалния закон и е необоснован, в частта за допълнително определен ДДС от непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68 от ЗДДС, вр. чл.69, ал.1 от ЗДДС, вр. чл.70, ал.1 от ЗДДС по фактури за лизингови вноски по отношение на гореописания лек автомобил, издадени от „Алианц Лизинг България“. По отношение на данъчен период м.06.2018 г. е определен допълнителен размер на ДДС за внасяне в резултат на отказан данъчен кредит на основание чл.69, ал.1, т. 3 от ЗДДС за начисления ДДС за ВОП на резервни части за автомобилhot„GFG Gesellschaft fur GelandewagenGMBH“ в размер на 27 365,18 лв. по Протокол № 5/01.06.2018 г. и са начислени лихви за забавата на деклариране на придобиването в размер на 8 392,66 лв. Във връзка със същото е извършена корекция на декларирания резултат по СД по ЗДДС за м.06.2018 г.

В постоянната съдебна практика по прилагане разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, респективно на ЗДДС е застъпено принципното схващане, че реалността на доставките за данъчни цели е основополагаща предпоставка за

законосъобразното възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит от получателя по доставките. Доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което в качеството си на получател черпи права от доставката чрез претенцията му за правото на данъчен кредит и трябва да притежава документи за реалното предаване на стоката, респективно за извършване на услугата, поради което с всички допустими по ДОПК доказателства и доказателствени средства следва да установи реалното осъществяване на доставките, по аргумент от чл. 170, ал. 1 от АПК.

Правото на приспадане па данъчен кредит възниква за получателя по доставките по силата на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, тогава, когато доставката е реално извършена не изобщо, а именно от лицето, което е посочено в издадения данъчен документ /фактура/, като доставчик по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗДДС. От своя страна, притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, е първото формално условие, при което регистрирано по този закон лице упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, но само по себе си това условие не е достатъчно да удостовери реалността на извършена доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Във всички случаи, доказателствената стойност на данъчния документ се преценява при съпоставката му с фактите, съдържащи се в други относими за конкретната доставка доказателствени източници и в процеса на ревизионното производство се изследват и всички други релевантни доказателства.

В случая жалбоподателят представя доказателства, с които опровергава констатациите на органите по приходите за липса на реални доставки.

От съществено значение за настоящия спор е обстоятелството, че вещото лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, вкл. допълнителната такава е установило, че за извършваната дейност на дружеството - отдаване под наем на транспортни средства, извършване на административни и посреднически услуги е използван именно лек автомобил марка М. S350 с рег. [рег.номер на МПС] - като заместващ и като обслужващ автомобил. Тези факти и обстоятелства се установяват и от допуснатия до разпит свидетел Я. Я.. От показанията му се установяват още начинът и целите, за които е използван лекият автомобил. Показанията му в съвкупност съответстват на събраните по делото доказателства и са категорично констатирани и от допуснатата по делото ССЧЕ.

На следващо място безспорно в настоящото производство се доказва обстоятелството, че на 11.09.2018 г. е сключен договор за съвместна дейност между дружеството-жалбоподател „СУИС АУТО“ ЕООД и „Автокомплекс ДАР“ ООД. По силата на посочения договор за съвместна дейност „СУИС АУТО“ ЕООД приема да организира процеса по извършването на доставката на резервни части и цялостен контрол върху дейността. В тази връзка именно е установено от заключението на вещото лице по допълнителната съдебно-счетоводна експертиза, че са извършвани разпоредителни сделки с процесите авточасти. В процесния период има кредитен оборот в размер на 25 425,79 лв. за вложени авточасти за преобразуване на собствен на дружеството автомобил марка М. Г-350 с регистрационен номер СВ 9313 КК.

Съгласно представените по делото доказателства се установява и извършването на договор за продажба на Болт за портали за М. G- 5 комплекта с единична цена 28 371,04 лева и обща стойност 141 855,20 лв. и с начислено ДДС в размер на 28 371,04 лв. - всичко 170 226,24 лв. на купувач трето за спора лице - дружеството „ЛБ 02“ ЕООД. Във връзка с посочената сделка е издадена Фактура № 10000000078/11.08.2023 г. По делото като писмено доказателство е представен и Приемо-предавателен протокол от 11.08.2023 г. Процесите авточасти са заприходени със закупуването им през 2018 г., а са изписани от складовите наличности с продажбата им с Фактура № 10000000078/ 11.08.2023 г. Тези факти и обстоятелства се установяват и от събраните гласни доказателства, показанията на свидетеля Р. Л. пред съда. Предвид горното, съдът намира, че неправилно на дружеството-жалбоподател са определени задължения данък върху добавената стойност /ДДС/ за процесните периоди в размер на 54 465,91 лв. и лихви в размер на 27 269,60 лв. С оглед гореизложеното, жалбата се явява основателна, а РА следва да бъде отменен в оспорената му част. Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 2950 лева: 50 лева държавна такса, 900 лева за депозит за депуснатите ССЧЕ и допълнителна ССЧЕ. и 200 лева заплатено адвокатско възнаграждение. Воден от гореизложеното съдът:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „Суис ауто“ ЕООД, Ревизионен акт № Р-22002220005282-091-001/22.07.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията, в частите, с които е потвърден и изменен с Решение № 1810/29.11.2021 г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП София, с които на дружеството са определени допълнителни задължения за корпоративен данък и ДДС в общ размер на 56 457,19 лв., ведно с дължимите лихви в размер на 28 140, 30 лв., от които: задължения за корпоративен данък в размер на 1991,28 лв. и лихва в размер на 870,70 лв. и задължения за ДДС в размер на 54 465,91 лв. и лихви в размер на 27 269,60 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ гр. София при ЦУ на НАП да заплати на СУИС АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Р. П. Р., сумата от 2950 /две хиляди деветстотин и петдесет/ лева, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ:

